

Arrest

nr. 305 789 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94 / 2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 4 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Bosnische nationaliteit te bezitten.

Op 7 december 2021 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 15 juni 2023 en op 26 juli 2023 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 21 augustus 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing “*verzoek kennelijk ongegrond*”. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een slavische moslim afkomstig uit Rogatica (Republika Srpska) en bent u een staatsburger van Bosnië-Herzegovina. Tijdens het gewapend conflict in 1992 werd uw stad door etnische Serviërs aangevallen. U werd daarbij drie dagen gevangen genomen. U kon vrijkomen door een gevangenenruil. Sindsdien woonde u samen met uw moeder in Sarajevo (Federatie van Bosnië en Herzegovina). Toen u vijftien jaar oud was (i.e. in 1998) belandde u in een slechte vriendenkring. U nam drugs en pleegde strafbare feiten. Zo pleegde u meerdere diefstallen, vocht u en u werd betrappt op drugsgebruik. U werd een vijftal keer veroordeeld voor deze feiten. Van 1999 tot 2018 zat u meerdere periodes (soms enkele dagen, soms maanden en ook één keer een periode van twee jaar en drie maanden) in de gevangenis, hetzij om uw effectieve straf uit te zitten, hetzij in afwachting van een verder onderzoek. U volgde uw middelbare studies in de gevangenis en u huwde er met Y.M.. Nadat u vrijkwam, verbleef u bij uw moeder of huurde u samen met enkele vrienden een woning.

U kreeg vier kinderen in Bosnië-Herzegovina: An.M., Am.B., P.B. en D.M.. Door beslissing van rechtbanken uit Bosnië-Herzegovina, omwille van uw drugsverslaving en omwille van het feit dat u straffen in de gevangenis uitzat, werd de voogdij van uw kinderen afgenomen. P. en D. werden in een weeshuis geplaatst. De voogdij over An. werd aan een tante van uw ex-echtgenoot gegeven. De voogdij van Am. werd aan uw moeder gegeven.

U verbleef zeven keer in een afkickkliniek in Bosnië-Herzegovina om van uw drugsverslaving af te geraken. Nadat u steeds één à twee maand in deze afkickkliniek verbleef, werd u hieruit ontslagen. U bleef verslaafd aan drugs tot 2018. Sindsdien bent u afgekickt.

U stelt dat u en uw moeder in Bosnië-Herzegovina nooit sociale steun in de vorm van voedselhulp of een sociale woning ontvingen. Uw moeder ontvangt evenmin een pensioen. Toen u in 2018 bij de gemeentelijke diensten van Ilidza langsging om luiers en kinderkledij te ontvangen werd u dit geweigerd omdat u als drugsverslaafde geregistreerd staat.

Y.M., die zich in 2016 in de gevangenis bevond voor moord, bedreigde u op dat moment omdat u hem geen drugs meer kon bezorgen. Hij eiste dat u dat u dit zou blijven doen maar u had onvoldoende drugs om hem nog te bezorgen. U wendde u voor deze bedreigingen niet tot de Bosnische autoriteiten. U bent ondertussen van hem gescheiden.

U verliet Bosnië-Herzegovina in februari 2019. U reisde via Kroatië naar Slovenië, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende om er uit te rusten. Na enkele dagen in Slovenië verbleven te hebben, verliet u het land voor Italië. U verbleef vier maanden in Italië. U reisde vanuit Italië verder door naar Nederland, waar u om internationale bescherming verzocht. U ontving een negatief antwoord op uw verzoek in Nederland. Na drie à vier maanden in Nederland verbleven te hebben, trok u naar Frankrijk. Ook daar verzocht u tevergeefs om internationale bescherming. U verbleef twee jaar en tien maanden in Frankrijk. U leerde er uw huidige partner, A.K. (O.V. 9.XXX.XXX) kennen. Op 3 december 2020 beviel u van uw vijfde kind, Ad.M.. Op 3 december 2021 kwam u, samen met uw huidige partner A.K. en uw zoon Ad. naar België. U verzocht op 7 december 2021 om internationale bescherming in België. U bent momenteel zwanger van uw zesde kind. U vreest bij terugkeer opnieuw in een drugsverslaving te vervallen. U vreest ook geen werk en huisvesting te hebben bij een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina. U was in Bosnië-Herzegovina tien jaar lang ingeschreven in een arbeidsbureau maar ontving nooit een jobaanbod. U vreest ook dat u in Bosnië-Herzegovina niet met uw huidige partner, uw kind Ad. en uw toekomstig kind te kunnen verblijven omwille van hun donkere huidskleur. U dient uw verzoek ook in om uw kinderen een betere toekomst en een beter onderwijs te geven. U werpt ook dat u er mogelijks een nieuwe oorlog zou komen tussen Bosnië-Herzegovina en Servië.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: de geboorteakte van uw zoon Ad.; een attest waaruit blijkt dat u in Frankrijk een versnelling van uw verzoek om internationale bescherming vroeg; enkele attesten waaruit blijkt dat u in Bosnië-Herzegovina op verschillende momenten in afkickklinieken hebt verbleven ter bestrijding van uw drugsverslaving; verschillende gerechtelijke documenten waaruit blijkt dat u in 2022 tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van acht maanden voor feiten van diefstal werd veroordeeld, u in 2010 tot een effectieve gevangenisstraf van twee jaar voor feiten van banditisme werd veroordeeld, u in 2013 vrijkwam omdat u uw straf had uitgezeten, u in 2016 de echtscheiding met uw toenmalige echtgenoot Y.M. regelde en dat uw moeder op dat moment de voogdij van jullie dochter An. kreeg.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U beweerde tijdens uw eerste onderhoud dat u, als gevolg van de Bosnische burgeroorlog, psychische problemen hebt. U stelt dat u de beelden uit de oorlog soms nog voor u ziet en dat u dan onmiddellijk begint te wenen (CGVS 1, p. 4). U legt evenwel geen enkel begin van bewijs neer van uw psychische problemen, noch van de mogelijke impact ervan op uw deelname aan onderhavige procedure. Daarenboven maakte u voor de DVZ, toen er expliciet gepeild werd naar eventuele bijzondere procedurele noden, geen gewag van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw relaas of uw deelname aan onderhavige procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u op het moment van uw tweede persoonlijk onderhoud drie maanden zwanger was (CGVS 2, p. 4). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u de mogelijkheid geboden om te pauzeren wanneer u hieraan nood had (CGVS 2, p. 4).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Bosnië-Herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest in Bosnië-Herzegovina met uw oude vriendenkring in contact te komen en hierdoor opnieuw in een drugsverslaving te vervallen (CGVS 2, p. 12 en 15). Er dient echter opgemerkt te worden dat dergelijk motief niet ressorteert onder de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Uw veroordelingen tot verschillende gevangenisstraffen omwille van de door u gepleegde strafbare feiten kunnen niet beschouwd worden als een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin noch als ernstige schade. Deze straffen kaderen binnen de normale gang van zaken van een gerechtelijk bestel. Dat u, door deze uitgesproken straffen en door uw drugsgebruik, de voogdij over uw kinderen is eveneens een maatregel die een correct werkend juridisch systeem betaamt. Hieruit kan dan ook geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

U werpt verder op dat u, net als uw moeder, in Bosnië-Herzegovina geen sociale ondersteuning kreeg van de autoriteiten nadat u na de burgeroorlog in 1992 naar Sarajevo verhuisde (CGVS, p. 6-9). Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat u enige sociale ondersteuning werd geweigerd ten gevolge van één van de criteria zoals opgenomen in de Vluchtelingenconventie. Het loutere feit dat sociale ondersteuning niet wordt toegekend omdat u niet aan de daartoe vooropgestelde voorwaarden voldoet, kan niet gelijkgesteld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Dat u bij het aanvragen van luiers en kinderkledij meegegeven werd dat er eerst naar de situatie van uw kinderen zou gekeken worden omdat u als drugsverslaafde gekend bent, kan aldus niet als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade weerhouden worden (CGVS, p. 8-9). Wat betreft het toekennen van sociale rechten aan u en uw familie dient bovendien op het volgende gewezen te worden. Zo werd u meermaals behandeld in afkickklinieken die beheerd werden door de Bosnische overheid. De behandelingen werden bekostigd door uw ziekteverzekering (CGVS 1, p. 5 en CGVS 2, p. 8-9). Dat de behandelingen te kort waren om af te kicken kan evenmin weerhouden worden als een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade. Uw kinderen kregen kindergeld (CGVS, p. 8-9). Uw moeder kreeg aanvankelijk een sociale woning, kon nadien een woning huren en uiteindelijk in 2014 een woning kopen. Sinds uw moeder een eigen woning huurde, vroeg ze niet meer om een sociale woning (CGVS 2, p. 10-11). Dat uw moeder geen pensioen ontvangt, is louter het gevolg van het feit dat ze onvoldoende jaren gewerkt had (CGVS 2, p. 10).

U – die in het verleden wel in staat was om te werken, die een middelbaar diploma heeft en die in het verleden bij uw moeder kon verblijven – vreest verder geen werk te vinden en bijgevolg geen woning te kunnen regelen bij een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina (CGVS 2, p. 3, 7, 10, 13 en 14). In het verleden kreeg u geen aanbiedingen van het arbeidsbureau waar u gezegd werd dat er geen werk was (CGVS, p. 13-14). Dergelijke motieven zijn evenwel louter van socio-economische aard en ressorteren als dusdanig evenwel niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen, zoals o.a. huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uwen hoofde suggereren, noch wordt dit door u concreet aangetoond. Bovendien moet opgemerkt worden dat hoewel u in 2017 stopte met werken, u nadien nooit nog werk heeft gezocht (CGVS, p. 13) en dat u voor wat betreft huisvesting, u soms bij uw moeder woonde of met vrienden wat huurde (CGVS, p. 7).

Wat betreft de bedreigingen die u in 2016 ontving van uw ex-echtgenoot, Y.M., dient opgemerkt te worden dat dit bezwaarlijk als uw concrete vluchtaanleiding aanzien kan worden aangezien u Bosnië-Herzegovina pas verliet in februari 2019 (CGVS 1, p. 7 en CGVS 2, p. 13). Bovendien kende u na 2016 geen problemen meer met Y. (CGVS 2, p. 13) waardoor uit deze problemen geen actuele nood aan internationale bescherming kan afgeleid worden. Volledigheidshalve kan nog aangestipt worden dat u geen overtuigende

feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen in Bosnië-Herzegovina zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië-Herzegovina aanwezige autoriteiten. U wendde u niet tot de Bosnische autoriteiten. Dat u geen klacht kon indienen omdat hij uw echtgenoot was en dat hij zijn dreigementen zou uitvoeren als u klacht zou indienen, volstaat niet als verschoning (CGVS 2, p. 13). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien geeft u aan dat u, in het geval van toekomstige problemen met Y., een beroep kan doen op de bescherming van de autoriteiten van Bosnië-Herzegovina (CGVS 2, p. 14). Dezelfde conclusie geldt voor uw vrees dat u in Bosnië-Herzegovina problemen kan ondervinden omwille van de huidskleur van uw huidige partner, uw kind Ad. en uw kind waarvan u in verwachting bent. Ook hierbij geeft u immers aan dat u, in het geval van toekomstige problemen, een beroep zou kunnen doen op de bescherming van de autoriteiten van Bosnië-Herzegovina (CGVS 2, p. 14).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Bosnië-Herzegovina Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_bosnie-herzegovina_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt verder dat, niettegenstaande (belangrijke) hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, de Bosnische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat de werking van de politie zonder meer gericht is op het creëren van een veilige omgeving voor de hele bevolking en dat een aanzienlijk deel van de Bosnische bevolking een zeker vertrouwen tot een hoog niveau van vertrouwen heeft in de politie. Voorts blijkt dat, in het geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De civiele autoriteiten hebben daadwerkelijke controle over de veiligheidsdiensten en beschikken over mechanismen om gevallen van misbruik en corruptie te onderzoeken en te bestraffen. Om eventueel machtsmisbruik van politiefunctionarissen en andere vormen van onprofessioneel of onzedig gedrag van politiefunctionarissen doeltreffend te kunnen bestraffen, zijn binnen alle politiekorpsen onderzoekseenheden actief voor interne aangelegenheden. Daarnaast werd binnen het Ministerie van Binnenlandse Zaken het Openbaar Bureau voor Klachten (Public Complaints Bureau) opgericht dat onafhankelijk klachten van burgers over de politie behandelt. Wangedrag van politieagenten kan daarnaast ook gemeld worden via de Crime Busters Hotline. De overheid voorziet tevens in trainingen en handleidingen voor de politie om misbruiken en corruptie tegen te gaan en om het respect voor de mensenrechten te promoten. Daarnaast kan elke Bosniër die meent in zijn/haar rechten te zijn geschaad zich wenden tot het “Institution of Human Rights Ombudsman for Bosnia and Herzegovina”, dat uit drie ombudsmannen bestaat die de mensenrechtensituatie in Bosnië-Herzegovina opvolgen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand, verleend door gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties (o.a. Vaša Prava en het Helsinki Committee for Human Rights), in Bosnië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, een aantal voorname stappen werden gezet om corruptie aan te pakken. Zo beschikt Bosnië-Herzegovina sinds 2014 over een Agentschap voor de Preventie van Corruptie en de Coördinatie van de strijd tegen Corruptie (APIK). Dit agentschap ontwikkelde een strategie tegen corruptie en in de daaropvolgende jaren werden ook in de beide entiteiten (RS en FBiH) anticorruptiestrategieën en actieplannen ontwikkeld. Ondanks het adequate institutioneel, wetgevend en strategisch kader op het vlak van corruptiebestrijding, blijft het aantal veroordelingen voor corruptie evenwel laag. Een gebrek aan harmonisatie van de verschillende wettelijke bepalingen op de verschillende bestuursniveaus, wordt hier als het grootste probleem aanzien. De Bosnische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Bosnia and Herzegovina”, die onder meer inzet op trainingen bij politie en gerecht. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Dat u in 1992, als gevolg van de toenmalige Bosnische burgeroorlog, voor drie dagen gevangen genomen werd, is onvoldoende om anno 2023 te spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Waar u stelt dat iedereen praat over een mogelijke nieuwe oorlog tussen Bosnië-Herzegovina en Servië (CGVS 2, p. 15) moet opgemerkt worden dat er actueel geen concrete, objectieve indicaties zijn waaruit een nakend gewapend conflict tussen beide landen kan afgeleid worden.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen aangaande uw vroegere problemen, de toegang tot sociale rechten en de beschikbare beschermingsmodaliteiten, volstaat uw wens om uw kinderen een betere toekomst en een beter onderwijs in België te geven (CGVS 2, p. 15) niet om internationale bescherming toe te kennen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. De identiteit en herkomst van uw zoon Ad., uw verblijf in afkickklinieken, uw eerdere veroordelingen en de gevraagde versnelling van uw verzoek in Frankrijk staan op zich immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de materiële motiveringsplicht, alsook op een manifeste appreciatiefout.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verweerder een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de beschermingsmogelijkheden van de Bosnische autoriteiten actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de COI Focus "*Bosnië-Herzegovina. Algemene situatie*" van Cedoca van 5 december 2023.

4. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "*De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.*"

4.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: "*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*"

U beweerde tijdens uw eerste onderhoud dat u, als gevolg van de Bosnische burgeroorlog, psychische problemen hebt. U stelt dat u de beelden uit de oorlog soms nog voor u ziet en dat u dan onmiddellijk begint te wenen (CGVS 1, p. 4). U legt evenwel geen enkel begin van bewijs neer van uw psychische problemen, noch van de mogelijke impact ervan op uw deelname aan onderhavige procedure. Daarenboven maakte u voor de DVZ, toen er expliciet gepeild werd naar eventuele bijzondere procedurele noden, geen gewag van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw relaas of uw deelname aan onderhavige procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u op het moment van uw tweede persoonlijk onderhoud drie maanden zwanger was (CGVS 2, p. 4). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u de mogelijkheid geboden om te pauzeren wanneer u hieraan nood had (CGVS 2, p. 4).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Deze motieven worden door verzoekster niet op dienstige wijze betwist. Waar zij erop wijst dat zij meermaals heeft aangegeven dat zij psychische problemen heeft en dit reeds vanaf haar kindertijd, laat zij nog steeds na enig medisch en/of psychologisch attest bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat zij met dermate ernstige mentale gezondheidsproblemen kampt dat zij nood heeft aan steunmaatregelen in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt voor waar zij aanhaalt dat haar heroïneverslaving haar problemen zou opleveren bij *"het zich juist situeren in tijd en ruimte van een aantal zaken"*. Zij komt dan ook niet verder dan blote beweringen die op zich geenszins van aard zijn op de voormelde motivering uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen en/of aan te tonen dat er in haren hoofde sprake zou zijn van bijkomende bijzondere procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, naast de steunmaatregelen die haar in het kader van haar zwangerschap reeds werden verleend.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

5. Beoordeling

5.1. Verzoekster voert aan dat zij ingeval van terugkeer naar haar land van herkomst in haar drugsverslaving zal hervallen, dat zij er geen werk en huisvesting zal hebben, dat zij er niet met haar partner en kinderen zal kunnen verblijven wegens hun donkere huidskleur, dat zij haar kinderen een betere toekomst en beter onderwijs wenst te geven en dat zij vreest dat er een nieuwe oorlog zal komen tussen Bosnië en Herzegovina en Servië.

5.2. De Raad stelt vast dat verzoekster een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 21 augustus 2023 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."*

Bosnië en Herzegovina werd bij koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, vastgesteld als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming, ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

5.3. In de bestreden beslissing verklaart de commissaris-generaal het door verzoekster ingediende verzoek om internationale bescherming op goede gronden kennelijk ongegrond omdat:

“U vreest in Bosnië-Herzegovina met uw oude vriendenkring in contact te komen en hierdoor opnieuw in een drugsverslaving te vervallen (CGVS 2, p. 12 en 15). Er dient echter opgemerkt te worden dat dergelijk motief niet ressorteert onder de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Uw veroordelingen tot verschillende gevangenisstraffen omwille van de door u gepleegde strafbare feiten kunnen niet beschouwd worden als een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin noch als ernstige schade. Deze straffen kaderen binnen de normale gang van zaken van een gerechtelijk bestel. Dat u, door deze uitgesproken straffen en door uw drugsgebruik, de voogdij over uw kinderen is eveneens een maatregel die een correct werkend juridisch systeem betaamt. Hieruit kan dan ook geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

U werpt verder op dat u, net als uw moeder, in Bosnië-Herzegovina geen sociale ondersteuning kreeg van de autoriteiten nadat u na de burgeroorlog in 1992 naar Sarajevo verhuisde (CGVS, p. 6-9). Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat u enige sociale ondersteuning werd geweigerd ten gevolge van één van de criteria zoals opgenomen in de Vluchtelingenconventie. Het loutere feit dat sociale ondersteuning niet wordt toegekend omdat u niet aan de daartoe vooropgestelde voorwaarden voldoet, kan niet gelijkgesteld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Dat u bij het aanvragen van luiers en kinderkledij meegegeven werd dat er eerst naar de situatie van uw kinderen zou gekeken worden omdat u als drugsverslaafde gekend bent, kan aldus niet als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade weerhouden worden (CGVS, p. 8-9). Wat betreft het toekennen van sociale rechten aan u en uw familie dient bovendien op het volgende gewezen te worden. Zo werd u meermaals behandeld in afkickklinieken die beheerd werden door de Bosnische overheid. De behandelingen werden bekostigd door uw ziekteverzekering (CGVS 1, p. 5 en CGVS 2, p. 8-9). Dat de behandelingen te kort waren om af te kicken kan evenmin weerhouden worden als een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade. Uw kinderen kregen kindergeld (CGVS, p. 8-9). Uw moeder kreeg aanvankelijk een sociale woning, kon nadien een woning huren en uiteindelijk in 2014 een woning kopen. Sinds uw moeder een eigen woning huurde, vroeg ze niet meer om een sociale woning (CGVS 2, p. 10-11). Dat uw moeder geen pensioen ontvangt, is louter het gevolg van het feit dat ze onvoldoende jaren gewerkt had (CGVS 2, p. 10).

U – die in het verleden wel in staat was om te werken, die een middelbaar diploma heeft en die in het verleden bij uw moeder kon verblijven – vreest verder geen werk te vinden en bijgevolg geen woning te kunnen regelen bij een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina (CGVS 2, p. 3, 7, 10, 13 en 14). In het verleden kreeg u geen aanbiedingen van het arbeidsbureau waar u gezegd werd dat er geen werk was (CGVS, p. 13-14). Dergelijke motieven zijn evenwel louter van socio-economische aard en ressorteren als dusdanig evenwel niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen, zoals o.a. huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uw hoofd suggereren, noch wordt dit door u concreet aangetoond. Bovendien moet opgemerkt worden dat hoewel u in 2017 stopte met werken, u nadien nooit nog werk heeft gezocht (CGVS, p. 13) en dat u voor wat betreft huisvesting, u soms bij uw moeder woonde of met vrienden wat huurde (CGVS, p. 7).

Wat betreft de bedreigingen die u in 2016 ontving van uw ex-echtgenoot, Y.M., dient opgemerkt te worden dat dit bezwaarlijk als uw concrete vluchtaanleiding aanzien kan worden aangezien u Bosnië-Herzegovina pas verliet in februari 2019 (CGVS 1, p. 7 en CGVS 2, p. 13). Bovendien kende u na 2016 geen problemen meer met Y. (CGVS 2, p. 13) waardoor uit deze problemen geen actuele nood aan internationale bescherming kan afgeleid worden. Volledigheidshalve kan nog aangestipt worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen in Bosnië-Herzegovina zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië-Herzegovina aanwezige autoriteiten. U wendde u niet tot de Bosnische autoriteiten. Dat u geen klacht kon indienen omdat hij uw echtgenoot was en dat hij zijn dreigementen zou uitvoeren als u klacht zou indienen, volstaat niet als verschoning (CGVS 2, p. 13). De bedoeling van het

indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien geeft u aan dat u, in het geval van toekomstige problemen met Y., een beroep kan doen op de bescherming van de autoriteiten van Bosnië-Herzegovina (CGVS 2, p. 14). Dezelfde conclusie geldt voor uw vrees dat u in Bosnië-Herzegovina problemen kan ondervinden omwille van de huidskleur van uw huidige partner, uw kind Ad. en uw kind waarvan u in verwachting bent. Ook hierbij geeft u immers aan dat u, in het geval van toekomstige problemen, een beroep zou kunnen doen op de bescherming van de autoriteiten van Bosnië-Herzegovina (CGVS 2, p. 14).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Bosnië-Herzegovina Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_bosnie-herzegovina_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt verder dat, niettegenstaande (belangrijke) hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, de Bosnische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat de werking van de politie zonder meer gericht is op het creëren van een veilige omgeving voor de hele bevolking en dat een aanzienlijk deel van de Bosnische bevolking een zeker vertrouwen tot een hoog niveau van vertrouwen heeft in de politie. Voorts blijkt dat, in het geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedooft en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De civiele autoriteiten hebben daadwerkelijke controle over de veiligheidsdiensten en beschikken over mechanismen om gevallen van misbruik en corruptie te onderzoeken en te bestraffen. Om eventueel machtsmisbruik van politiefunctionarissen en andere vormen van onprofessioneel of onzedig gedrag van politiefunctionarissen doeltreffend te kunnen bestraffen, zijn binnen alle politiekorpsen onderzoekseenheden actief voor interne aangelegenheden. Daarnaast werd binnen het Ministerie van Binnenlandse Zaken het Openbaar Bureau voor Klachten (Public Complaints Bureau) opgericht dat onafhankelijk klachten van burgers over de politie behandelt. Wangedrag van politieagenten kan daarnaast ook gemeld worden via de Crime Busters Hotline. De overheid voorziet tevens in trainingen en handleidingen voor de politie om misbruiken en corruptie tegen te gaan en om het respect voor de mensenrechten te promoten. Daarnaast kan elke Bosniër die meent in zijn/haar rechten te zijn geschaad zich wenden tot het "Institution of Human Rights Ombudsman for Bosnia and Herzegovina", dat uit drie ombudsmannen bestaat die de mensenrechtensituatie in Bosnië-Herzegovina opvolgen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand, verleend door gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties (o.a. Vaša Prava en het Helsinki Committee for Human Rights), in Bosnië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, een aantal voorname stappen werden gezet om corruptie aan te pakken. Zo beschikt Bosnië-Herzegovina sinds 2014 over een Agentschap voor de Preventie van Corruptie en de Coördinatie van de strijd tegen Corruptie (APIK). Dit agentschap ontwikkelde een strategie tegen corruptie en in de daaropvolgende jaren werden ook in de beide entiteiten (RS en FBiH) anticorruptiestrategieën en actieplannen ontwikkeld. Ondanks het adequate institutioneel, wetgevend en strategisch kader op het vlak van corruptiebestrijding, blijft het aantal veroordelingen voor corruptie evenwel laag. Een gebrek aan harmonisatie van de verschillende wettelijke bepalingen op de verschillende bestuursniveaus, wordt hier als het grootste probleem aanzien. De Bosnische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Bosnia and Herzegovina", die onder meer inzet op trainingen bij politie en gerecht. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Dat u in 1992, als gevolg van de toenmalige Bosnische burgeroorlog, voor drie dagen gevangen genomen werd, is onvoldoende om anno 2023 te spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Waar u stelt dat iedereen praat over een mogelijke nieuwe oorlog tussen Bosnië-Herzegovina en Servië (CGVS 2, p. 15) moet opgemerkt worden dat er actueel geen concrete, objectieve indicaties zijn waaruit een nakend gewapend conflict tussen beide landen kan afgeleid worden.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen aangaande uw vroegere problemen, de toegang tot sociale rechten en de beschikbare beschermingsmodaliteiten, volstaat uw wens om uw kinderen een betere

toekomst en een beter onderwijs in België te geven (CGVS 2, p. 15) niet om internationale bescherming toe te kennen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. De identiteit en herkomst van uw zoon Ad., uw verblijf in afkickklinieken, uw eerdere veroordelingen en de gevraagde versnelling van uw verzoek in Frankrijk staan op zich immers niet ter discussie."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Verzoekster wijst erop dat de commissaris-generaal de termijn van 15 werkdagen, zoals bepaald in artikel 57/6/1, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, niet heeft gerespecteerd.

De Raad wijst erop dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien de in voormelde bepaling vermelde termijn van 15 werkdagen werd overschreden. Het overschrijden van die termijn heeft louter tot gevolg dat de in artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet vermelde beroepstermijn *in casu* geen 10 dagen betreft, doch (tot) 30 dagen (wordt verlengd). Het brengt echter geen bevoegdheidsverlies met zich mee. Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd in zoverre zij meent dat de overschrijding van de termijn van 15 werkdagen het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen belet (om nog langer) een versnelde procedure voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming toe te passen (cf. Memorie van toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54-2548/001, 110-116). Nergens blijkt uit artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet of uit enig ander wetsartikel dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of dat zij niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek. Het overschrijden van voormelde termijn heeft evenmin tot gevolg dat niet langer meer zou kunnen worden vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit een veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet, *in casu* Bosnië en Herzegovina. Verzoekster kan aldus niet worden gevolgd in haar argumentatie. Ze leidt uit een samenlezen van de bepalingen in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet ten onrechte af dat het gegeven dat de termijn van 15 werkdagen werd overschreden tot gevolg zou hebben dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd en dat het verzoek om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mag worden bevonden.

Het feit dat de bestreden beslissing vermeldt dat een "*versnelde*" procedure werd toegepast in dit dossier en dat het verzoek als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, neemt bovendien niet weg dat aan de beslissing een volledig en ten gronde onderzoek is voorafgegaan. In dit kader kan er nog op worden gewezen dat "*volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen*" (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116).

Waar verzoekster betoogt als volgt:

“Dat tenslotte verzoekende partij niet inziet wat de beoordeling van haar bijzondere procedurele noden van doen heeft met de toepassing van artikel 57/6/1 Vreemdelingenwet.

Dat de zinssnede “Gelet op wat voorafgaat” dan ook aantoont dat de motivering terzake niet correct is.”,

dient erop gewezen dat voorafgaand aan de woorden “Gelet op wat voorafgaat” in de bestreden beslissing niet enkel de bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekster worden behandeld, maar tevens het feitenrelaas wordt weergegeven. Het is immers op basis van dit feitenrelaas, dat door verzoekster niet wordt betwist en waarin melding wordt gemaakt van verzoeksters herkomst uit Bosnië en Herzegovina, dat wordt besloten om toepassing te maken van de procedure voorzien in artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker vervolgens stelt als volgt:

“Overwegende dat daarnaast vastgesteld moet worden dat ook de werkwijze van het CGVS niet gevolgd kan worden.

Dat immers de CGVS vertrekt van een conclusie, die vervolgens onderbouwd wordt.

Dat deze werkwijze een duidelijke miskennis is van het proportionaliteitsbeginsel, nu duidelijk enkel een onderzoek van het dossier in het licht van een afwijzing van het VIB gebeurde, in plaats van een afweging te maken van de verschillende elementen om vervolgens tot een besluit te komen.”,

dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat een bepaald element niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing, kan dan ook niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal aan dergelijk element hoe dan ook geloof heeft gehecht. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen immers enkel de argumenten die, op hun geheel genomen, de beslissing schragen dat verzoeksters verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoeksters verklaringen doorheen haar asielpcedure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren. Het gegeven dat in de bestreden beslissing eerst wordt gewezen op het feit dat toepassing zal worden gemaakt van de procedure, voorzien in artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarna gemotiveerd wordt dat verzoekster niet aantoont dat er in haar geval sprake is van substantiële redenen die aantonen dat, ondanks haar afkomst van een veilig land, haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd, betekent geenszins dat de commissaris-generaal vooringenomen zou zijn geweest bij de behandeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming of anderszins op voorhand zou zijn uitgegaan van een afwijzing van dit verzoek.

Verder voert verzoekster aan dat zij omwille van haar vroegere drugsverslaving wel degelijk een mensonterende behandeling vreest ingeval van terugkeer naar haar land van herkomst. Zij stelt dat zij omwille van haar drugsproblematiek aan haar lot werd overgelaten, dat de enige behandeling die zij kreeg erin bestond *“dat zij op methadon gezet werd, waardoor zoals zij zelf zegt “de ene drug vervangen werd door een andere”*, dat de door haar nationale autoriteiten geboden oplossingen onvoldoende zijn, waardoor zij geen onderdak had, haar kinderen haar werden ontnomen, *et cetera*. Zij stelt *“Dat verzoekster vreest ingeval van terugkeer naar Bosnië opnieuw geconfronteerd te worden met het verleden, niet alleen de drugs, maar alles wat ermee gepaard gaat en opnieuw op een mensonterende manier behandeld te worden.”* Zij wijst erop dat zij als drugsverslaafde geregistreerd staat en derhalve een stigma heeft, dat haar kinderen haar werden afgepakt telkens als zij om hulp ging vragen en dat zij deze niet kon recupereren en dat zij vreest dat dit opnieuw zal gebeuren.

De Raad wijst erop dat verzoeksters drugsverslaving niet los kan worden gezien van de ‘foute vrienden’ waarmee zij in contact stelt te zijn gekomen en van het criminele pad dat zij heeft bewandeld en waardoor zij ook meermaals in de gevangenis belandde. Het is in deze context dat verzoekster de voogdij over haar kinderen heeft verloren. Voorts is verzoeksters verklaring, dat de hulp die zij kreeg voor haar drugsverslaving zich beperkte tot het verschaffen van methadon, slechts een blote bewering en kan geenszins worden uitgesloten dat de behandeling voor haar drugsproblematiek, gelet op de verslavingscomponent, niet omwille van haar eigen gedrag werd beëindigd. Zij toont dan ook geenszins aan dat zij in Bosnië en Herzegovina geen of onvoldoende hulp voor haar drugsproblematiek kon/kan bekomen, temeer daar zij verklaarde dat de behandelingen die zij kreeg, door haar ziekteverzekering werden bekostigd. Het kan overigens bezwaarlijk aan de Bosnische autoriteiten worden verweten dat verzoekster aan drugs verslaafd geraakte. Waar zij wijst op de gevolgen van de oorlog in voormalig Joegoslavië waardoor zij getraumatiseerd werd en aan haar lot werd overgelaten, dient erop gewezen dat deze oorlog intussen dateert van ruim twintig jaar geleden en dat verzoekster pas in 2019 haar land van herkomst verliet. Dat zij in de tussentijd drugs gebruikte en op het criminele pad terechtkwam, is haar eigen verantwoordelijkheid. Dat verzoekster als drugsverslaafde geregistreerd zou staan, is eveneens slechts een blote bewering die bovendien niet aantoont dat zij omwille

hiervan verstoken zou zijn van hulp en bijstand bij het vinden van werk en een woning en/of dat zij haar ouderlijke rechten ten aanzien van haar kinderen niet zou kunnen doen (laten) gelden.

Waar verzoekster voorts stelt dat haar moeder slechts een aantal maanden in een sociaal appartement kon verblijven, doch dat dit een noodopvang was, dient vastgesteld dat zij tevens verklaarde dat haar moeder nadien een woning kon huren en in 2014 uiteindelijk een woning kon kopen, zodat hieruit evenmin kan blijken dat verzoekster aan haar lot zou zijn overgelaten. Dat zij een ziekteverzekering had via haar school, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster hierop een beroep kon doen. Wat betreft haar vrees om ingeval van terugkeer naar haar land van herkomst geen beroep meer te kunnen doen op deze ziekteverzekering via de school, dient vastgesteld dat zij nalaat concreet aan te tonen dat zij niet op een andere wijze een ziekteverzekering zou kunnen bekomen. Waar zij betoogt als volgt: *“Dat het feit dat verzoekster niet afdoende behandeld werd tot gevolg had dat de situatie en de drugsproblematiek afgewisseld met verblijven in de gevangenis jaren aansleepte.”* en stelt dat wel degelijk een mensonterende behandeling uitmaakt, dient er nogmaals op gewezen dat de Bosnische autoriteiten bezwaarlijk verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor verzoeksters drugsproblematiek en dat deze problematiek dient te worden bekeken in de context van het criminele pad waarop verzoekster was verzeild geraakt en waarvoor zij ook meermaals werd veroordeeld en in de gevangenis belandde. Dit kan allermindst als dermate ernstig en zwaarwichtig worden beschouwd dat er sprake zou zijn geweest van een mensonterende behandeling. Bovendien is verzoekster er in de eerste plaats zelf voor verantwoordelijk om het herstel van haar drugsproblemen vol te houden en komt het geenszins aan de Bosnische autoriteiten toe om alles in het werk te stellen opdat verzoekster geen drugs meer zou gebruiken. Waar verzoekster nog aanvoert dat er mogelijks nog *“openstaande straffen”* zijn omwille van de feiten die zij heeft gepleegd, doch dat *“er op dat punt evenmin een nazicht gebeurde”*, dient er vooreerst op gewezen dat de bewijslast te dezen bij verzoekster zelf ligt en dat het dus aan haar toekomt aan te tonen dat er haar nog straffen boven het hoofd zouden hangen, waar zij evenwel in gebreke blijft, temeer daar zij verklaarde dat zij denkt dat alle zaken tegen haar intussen zijn verjaard. Zo er haar toch nog strafrechtelijke veroordelingen boven het hoofd zouden hangen in Bosnië en Herzegovina, dient erop gewezen dat geenszins aan verzoekster internationale bescherming kan worden toegekend louter om haar strafrechtelijke vervolging in haar land van herkomst te doen ontlopen en/of om te vermijden dat zij omwille hiervan vreest te hervallen in haar drugsverslaving. Verzoekster is zelf verantwoordelijk voor het niet kunnen leiden van een normaal leven als drugsverslaafde en ex-veroordeelde, zoals zij in haar verzoekschrift benadrukt. Het loutere feit dat zij als (ex-)drugsverslaafde en ex-veroordeelde mogelijks hindernissen kan ondervinden bij het opbouwen van haar leven in Bosnië en Herzegovina, in zoverre hieraan enig geloof kan worden gehecht, kan dan ook niet aan de Bosnische autoriteiten worden verweten en is op zich onvoldoende zwaarwichtig om aan te nemen dat er in haar hoofde sprake zou zijn van een mensonterende behandeling.

Waar verzoekster betoogt dat zij behoort tot de sociale groep van personen ‘die drugsverslaafden werden ingevolge de oorlog in voormalig Joegoslavië’, dient te worden opgemerkt dat zij hiermee voorbij gaat aan het begrip ‘sociale groep’ zoals verduidelijkt in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Zo wordt een groep geacht een specifieke sociale groep te vormen als de leden ervan een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan gewijzigd worden, als zij een kenmerk of geloof delen dat dermate fundamenteel is voor hun identiteit of morele identiteit dat van de betrokkenen niet kan geëist worden dat zij dit opgeven en de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd of als de groep, afhankelijk van de omstandigheden in het land van herkomst, als gemeenschappelijk kenmerk seksuele gerichtheid heeft. De groep van personen ‘die drugsverslaafden werden ingevolge de oorlog in voormalig Joegoslavië’ beantwoordt niet aan deze definitie.

Waar verzoekster stelt dat het vragen van hulp aan de Bosnische autoriteiten haar situatie riskeerde te verergeren omwille van haar verleden als drugsverslaafde en veroordeelde, dient er nogmaals op gewezen dat het loutere feit dat zij als (ex-)drugsverslaafde en ex-veroordeelde mogelijks hindernissen kan ondervinden bij het opbouwen van haar leven in Bosnië en Herzegovina, in zoverre hieraan enig geloof kan worden gehecht, niet aan de Bosnische autoriteiten kan worden verweten en op zich onvoldoende zwaarwichtig is om aan te nemen dat er in haar hoofde sprake zou zijn van een mensonterende behandeling. Ook werd er reeds opgemerkt dat verzoeksters moeder een woning kon huren en uiteindelijk een woning kon kopen. In de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal er terecht op dat verzoeksters moeder geen pensioen ontvangt, omdat zij onvoldoende jaren had gewerkt, dat verzoekster zelf verklaarde dat zij soms bij haar moeder woonde en soms met vrienden iets huurde. Verder toont verzoekster geenszins aan dat zij bij de Bosnische autoriteiten geen bescherming zou kunnen bekomen tegen haar ex-echtgenoot louter omdat zij een ex-drugsverslaafde en ex-veroordeelde is. Hetzelfde geldt voor waar zij wijst op de huidskleur van haar kinderen. Waar verzoekster stelt: *“Dat voor verzoekster het feit dat zij niet in Bosnië geboren werden daar ook mee te maken heeft.”*, dient vastgesteld dat verzoekster verklaarde afkomstig te zijn uit Rogatica in de Republiek Srpska, hetgeen wel degelijk behoort tot de federale staat Bosnië en Herzegovina.

Waar verzoekster kritiek uit op de analyse van de commissaris-generaal met betrekking tot het beschikbaar zijn van bescherming van de Bosnische autoriteiten, dient vastgesteld dat zij nalaat enig objectief stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat deze analyse onjuist, achterhaald en/of onvolledig zou zijn. Uit de meer recente informatie opgenomen in verweerders aanvullende nota blijkt bovendien dat de analyse in de bestreden beslissing nog steeds pertinent en actueel is. Om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève moeten alle omstandigheden in rekening worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De door verzoekster ingeroepen discriminatie omwille van de huidskleur van haar kinderen wordt door haar op generlei wijze geconcretiseerd en is dan ook onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Tevens dient erop gewezen dat, in zoverre kan worden aangenomen dat er sprake zou zijn van discriminatie omwille van de huidskleur van verzoeksters kinderen, zij, gezien de voormelde analyse in de bestreden beslissing en verweerders aanvullende nota, wel degelijk een beroep kan doen op de bescherming van de Bosnische autoriteiten. Te dezen dient erop gewezen dat de bescherming door de nationale autoriteiten daadwerkelijk maar niet absoluut moet zijn en geen bescherming tegen elk feit begaan door derden hoeft te bieden (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Waar verzoekster nog betoogt als volgt: *“Dat verzoekende partij zich moeilijk kan verweren, rekening houdend eveneens met de situatie van de vrouw in Bosnië en rekening houdend eveneens met de nog zeer jonge leeftijd van haar kinderen en hun mogelijkheden een normaal leven te lijden – quod non”*, laat zij na concreet te duiden waartegen zij zich zou moeten verweren. Verder maakte zij nooit eerder melding van de bewering dat zij louter als vrouw met jonge kinderen nood zou hebben aan internationale bescherming. Het voor het eerst opwerpen hiervan in onderhavig verzoekschrift, doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van deze *post factum* ingeroepen nood aan internationale bescherming.

Waar verzoekster nog betoogt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten te motiveren waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, dient erop gewezen dat haar verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond werd bevonden in de zin van artikel 57/6/2, § 2 van de Vreemdelingenwet. Zoals gesteld, komt het aan verzoekster toe persoonlijke, individuele elementen aan te brengen waaruit blijkt dat zij in Bosnië en Herzegovina, dat overeenkomstig het koninklijk besluit van 7 april 2023 als veilig land wordt beschouwd, alsnog een gegronde vrees voor vervolging koestert in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. Gezien het voorgaande, blijft zij hier evenwel geheel in gebreke. Voorts is gebleken uit hetgeen voorafgaat dat haar vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan verzoekster niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.4. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Bosnië en Herzegovina, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.

5.5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN	S. HUENGES WAJER
--------------	------------------